

553. 1ste Beh. af Lovudf. ang. Islands Finantsvæsen.

554

givne Stemmesedler. Der fandtes, som jeg for foreløbig angav, 74 Stemmesedler, hvilke alle være gyldige, og det afgjørende Fleertal var altsaa 38. Valgte ere samtlige 5 Medlemmer, nemlig Holstein med 70, Thurah med 63, Rosenørn med 61, H. Jensen med 59 og Zahle med 57 Stemmer. (Steen 16 Stemmer.)

Vi gaae derefter tilbage til Behandlingen af den foreliggende Sag. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Winther: Da jeg flere Gange har været med at opfordre Regjeringen til at bringe Forholdet mellem Island og Danmark til en endelig Afgjørelse, navnlig hvad det finantstille Punkt angaaer, kan jeg aldeles ikke være enig med den ærede sidste Daler i, at man skulde kunne være misforstøiet med Regjeringen, fordi den er fremkommen med nærværende Forslag. Dette kan maaskee i de Summer, hvortil det er gaaet, være mere eller mindre heldigt efter de forskjellige Medlemmers Betragtningssaaade, men at Sagen er kommen for, er det Skridt, vi have forlangt af Regjeringen, og naar Rigsdagen har Lovforslaget liggende for sig, kan den skønne over, hvorvidt den vil gaae med Hensyn til den Sum, der skal ydes til Island. Der er ikke nogen Grund til at dable Regjeringen, fordi den har opstillet en Sum, som et enkelt Medlem ikke finder at være den rette; vi komme dog Alle til at underkaste os, hvad Fleertallet i Thinget, naar Sagen er noie prøvet af dette, maatte beslutte. Jeg kan derfor langt mere være enig med det ærede Medlem, der først talte, idet jeg tror, det er heldigt, at Grundloven ogsaa efter sin Aand kommer til at gjøre sig gjældende med Hensyn til den omhandlede Provindses Selvstyrelse. Lad os huse paa, at da Grundloven blev vedtagen, sad der her Mænd fra Island, som hjalp os til at faae det Bærl bragt istand, der har været til saa stor Velsignelse for vort Land, men hvor længe have de ikke maattet vente, inden de selv ere komne til ret at føle, at ogsaa de havde en saadan Indflydelse paa deres nærmest liggende Sager, som ganske

stemmer med den Grundlovs Aand, der vil have, at endog Communerne skulle have Selvstyrelse i deres Sager? Lad os ikke skjule for os, at selv den meest velvillige Regjering dog vanskelig vil kunne tilfredsstille et saa langt fraliggende Land i dets daglige Forhold, naar den ikke ved sin Side har en Repræsentation eller Mænd, som ere noie kjendte med alle de derhen hørende Spørgsmaal. Maa man altsaa ikke være glad paa Regjeringens Vegne, at den kommer ud af mange Forlegenheder, som kunde opstaae for den ved at skulle tage Beslutning om Sager, hvortil den ikke kan have en saadan Indsigt, som den kan have om Sagerne i Hovedlandet selv, hvor den lever og virker under stadig Berøvelse med selve Befolkningen og med Befolkningens Repræsentation?— Naar et Forhold af denne Art skal opgjøres, et Forhold, som har været i Aarhundreder, forekommer det mig, at det ikke gaaer an smaaligt at overveie, om man kan komme til at give en Daler forlidt eller formeget, ja end ikke enkelte Tusinde Dalere mere eller mindre. Det, som for mig er det Bigtigere i denne Sag, er, at Forholdet, naar det skal opløses, opløses paa en saadan Maade, at den fjerntliggende Provinds føler sig hendraget til os, føler, at naaget den ikke længer i vor Folkerepræsentation har siddende Mænd af sin egen Midte, er dens Sag dog ikke forladt, men at der her er en Repræsentation tilstede, som i sin store Fleerhed har et varmtføende Hjerte for de gamle Stammefeller, der ogsaa ved deres Udsendinge have hjulpet os til at faae vort Frihedsværk bragt istand. Lad os paa den Maade opløse dette Forhold; det tror jeg baade saavel Island som os bedst. Jeg maa altsaa i Modsætning til den ærede sidste Daler i dette Lovforslag see en Opfyldelse af et længe næret Dnske fra Rigsdagens Side. — Jeg haaber, at Regjeringen, som har havt forskjelligartede Forslag liggende for sig, da den skulde træffe sin Afgjørelse, ogsaa vil vide at tage et Hensyn og naturligvis et Hovedhensyn til den Afgjørelse, hvortil Rigsdagen maatte komme, da det er her, Regjeringens Egetmand i dette